

PISSARRA, illenca i universal

Vicent Esteve, *director de la revista de l'STEPV.-Iv,*
All-i-oli, Quaderns de l'Ensenyament del País Valencià.

Sempre ens ha fet goig PISSARRA. Els qui fem periodisme sindical sempre mirem La revista d'ensenyament de les Illes com un producte rodó, l'obra feta amb cura, garantia de satisfacció per qui la vulgui llegir. Allò habitual a PISSARRA és que cap tema queda tractat amb superficialitat. És, sempre, una mena de dossier sobre allò que, cada dos mesos, haja merescut l'atenció de la redacció. Te n'assabentes de debò. Així que paga la pena conservar-la, tant se val si en paper o CD, perquè PISSARRA facilita les coses fins a aquest punt.

PISSARRA és universal, però trepitja terres balears. És a dir, no es mira el melic, però coneix a la perfecció el seu propi cos. El coneixement i la solidaritat és el que la fan universal. Un exemple: amb els articles que la revista ha publicat sobre els esforços que l'STEI-i ha fet a Centreamèrica n'hi ha hagut prou perquè Pere Polo, exdirector de PISSARRA i incansable cooperador amb els ensenyants de Guatemala, Hondures i El Salvador fes un llibre, El silenci va perdre la seva trajectòria... Però la revista també va estar a Mèxic en febrer de 1997, a la Cimera Internacional de l'Educació, on ja s'hi va parlar molt de les polítiques neoliberals, ara tan familiars com inde-

PISSARRA és universal, però trepitja terres balears. És a dir, no es mira el melic, però coneix a la perfecció el seu propi cos. El coneixement i la solidaritat és el que la fan universal.

sitjables. I en d'altres ocasions, la Internacional de l'Educació ha tornat a visitar les seues pàgines. A aquesta dimensió geogràfica s'ha de sumar el fet que cap tema relacionat amb l'educació ha faltat als seus índexs, de manera que, amb els cents primers números, també s'ha escrit la història més recent de l'educació a l'Estat Espanyol i, molt particularment, la de les Illes: la Universitat de les illes Balears, les transferències educatives, la LOGSE, els dos volums sobre ensenyar Història o els dedicats a l'Educació Física, el fet electoral i la política educativa, la formació del professorat, les escoles petites... Aquesta anàlisi temàtica i històrica, en la mesura que no res li ha semblat aliè, ha contribuït també al seu tarannà universal.

Però PISSARRA és alhora illenca de socarrel, de parla catalana, indefugiblement. Per això sempre s'ha mostrat compromesa amb la cultura i la llengua, amb els personatges que hi han reeixit. Ha estat una publicació

singular, la de l'ensenyament, per a un procés de normalització lingüística i recuperació nacional. Per òbvies, i pensem que justificades, recordem molt especialment la coedició, en el curs 1993-94, del número extra sobre Joan Fuster amb les tres capçaleres: PISSARRA, EH (Revista d'Ensenyament de Catalunya) i Alliolí (Quaderns de l'ensenyament del País Valencià).

Hem deixat per al final fer esment del paper sindical que ha jugat tot aquest temps. Les nombroses lectores i els nombrosos lectors de PISSARRA saben ben bé que sempre que s'han buscat a les seves pàgines, s'hi han trobat: "Tu ets la clau de l'ensenyament", diu a la portada del número 91. En efecte, PISSARRA és el mirall -l'espill, com diem per aquestes contrades- on s'hi poden veure les treballadores i els treballadors de l'ensenyament de les Illes. Felicitacions, Joan; felicitacions companyes i companys.